

Beklaagd van:

te op 21 april 1995.

als eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van

	autodeskundige, geboren te
op	en
	graveuse, geboren te
op	samenwonende te

A.1/ Verbouwwerken te hebben uitgevoerd aan een voormalige hoeve, te weten deze hoeve te hebben verbouwd tot een residentiële woning zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

A.2/ Sloping van een schuur en heropbouw en uitbreiding van schuur zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B/ En van 21 april 1995 tot 12 februari 1999 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening - de plaats te herstellen in de vorige toestand: complete sloping van de nieuwbouw (schuur) en de woning; en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 7.000 Fr., thans gelezen als 173,53 euro, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Nederl. nr.

Vermeld in de rand van de overschrijving, gedaan op het Hypotheekkantoor te op 14.01.1991

15.10.2001 - Kosten: 1.315 frank, thans gelezen als 32,60 euro - De Bewaarder (get.)

eigendomsakte verleden door notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 2 mei 2006 door beklaagden tegen al de schikkingen
- op 3 mei 2006 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 18 april 2006 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

--

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999 ...
- Verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999 ...

en

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Stelt vast dat de strafvordering m.b.t. het uitvoeren van verbouwingswerken aan de woning en de schuur vervallen is door verjaring.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde

schuldig aan de instandhouding van deze werken, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde

voor deze feiten tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 28,62 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van deze werken, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op 2.478 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 28,62 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*

Stelt vast dat de herstellvordering m.b.t. de woning met aanbouw zonder voorwerp is geworden.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de slooping van de 'opslagplaats' en 'stalletje' zoals aangeduid op het inplantingsplan (plannummer lb) gevoegd aan het ministerieel besluit van 28 november 2005 onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zo verre de materiële vergissing werd rechtgezet wat betreft de datum van het decreet van 18 mei 1999;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld;

Spreekt de beide beklaagden vrij voor de hen ten laste gelegde feiten sub A.1. en A.2. zoals geactualiseerd;

Verklaart beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub B. en veroordeelt ieder van hen beiden daarvoor tot een geldboete van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro (NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENENVIJFTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van ÉÉN MAAND;

Verplicht ieder der beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van ACHTENTWINTIG EURO en VIERENTACHTIG CENT;

Verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over de herstellvordering in zo verre geënt op de feiten van de tenlastelegging sub A.1. en A.2.;

En vooraleer verder recht te doen over de herstellvordering en voor zover geënt op de feiten van de tenlastelegging sub B.;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van 7 mei 2008 om 14 uur;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 146,60 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

* * *

Gelet op het niet-eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid d.d. 26 mei 2008.

* * *

I. Procedure

Gelet op de herneming van de zaak wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel.

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen, waarbij gesteld wordt dat voor de instandhouding in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied waarvoor thans geen sanctie meer geldt, de herstellvordering niet langer kan worden ingewilligd.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

II. Motivering ten gronde

Met betrekking tot de herstellvordering

1. Het perceel waarvan sprake is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat sedert 1 september 2009 niet langer beschouwd wordt als ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Overeenkomstig artikel 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een herstellvordering die is ingesteld op grond van instandhouding vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

De betwisting daaromtrent in conclusie door de eiser tot herstel is dan ook nutteloos en zelfs tergend.

2. De feiten A.1 en A.2 zijn het voorwerp van een definitieve vrijspraak en het Hof verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering desbetreffend zodat de eiser tot herstel hierop tevergeefs nog wenst terug te komen.

3. Tevergeefs wil de stedenbouwkundig inspecteur de feiten van oprichting zoals voorzien en juist omschreven sub A.1 en A.2 nog horen herkwalificeren als een inbreuk op artikel 6.1.1.lid 1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nu dergelijke inbreuk eveneens als een oprichtingsmisdrijf en aflopend misdrijf dient te worden beschouwd. Deze inbreuk is bovendien niet meer te vereenzelvigen met de feiten sub A.1 en A.2 waarover het Hof geen rechtsmacht meer heeft gelet op de tussengekomen definitieve vrijspraak. Dit betreft dan gebeurlijk nieuwe of andere feiten die evenwel niet voor het eerst in hoger beroep kunnen aanhangig gemaakt worden.

4. In zoverre de eiser tot herstel de herkwalificering betracht van de feiten van instandhouding waarmee het Hof wel gelast is naar een inbreuk van instandhouding van een inbreuk op artikel 6.1.1.lid 1.6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, is dergelijke herkwalificering doelloos want zij zou leiden tot een identiek gevolg, nu

ook voor een dergelijke inbreuk een herstellvordering overeenkomstig artikel 6.1.1. vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening niet langer meer kan worden ingewilligd indien, zoals hier, overeenkomstig artikel 6.1.1. derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de strafsanctie voor het in stand houden van een dergelijke inbreuk niet geldt, vermits de beweerd wederrechtelijke handeling op het ogenblik van de instandhouding niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

5. De overige argumentatie van eiser tot herstel is niet van aard het Hof anders te doen oordelen en/of niet terzake dienend.

6. Voor zoveel als nodig vragen partijen akte te verlenen dat de herstellvordering sowieso zonder voorwerp is geworden wat betreft de woning met aanbouw.

7. Gelet op het voorgaande is er geen reden om de herstellvordering nog voor te leggen voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Na herneming van de zaak, het arrest d.d. 24 oktober 2007 verder uitwerkend;

Met betrekking tot de herstellvordering

Het bestreden vonnis wijzigend;

Stelt in rechte vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden wat betreft de woning;

Stelt vast in rechte dat de herstellvordering met betrekking tot de schuur niet langer kan worden ingewilligd;

De kosten

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op nihil.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van
DRIEËNTWINTIG MAART TWEEDUIZEND EN ELF
uitgesproken door Voorzitter
in aanwezigheid van Advocaat-generaal
met bijstand van Griffier